

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 263. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm3813/facsimile.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

føres af dem, der ved Troen og Daaben ere bleve iagen
 fødte og formede, da kun de drives af Guds Raad og
 ere Hans Børn; thi maa man have Synds Forladelse
 og Børne-Ret, før man kan begynde et helligt og christe-
 ligt Liv og Levnet, da er det indlysende, at man ikke ved
 et Saadant kan erhverve hvad Det i alle Maade forud-
 sætter. Selve naar du siger, at denne Tro er ligesaa
 opvækkende i moralisk, som i filosofisk Henseende, maa
 jeg jo paa en Maade give dig Ret; thi den er vist nok liges-
 lidt opvækkende i begge Henseender, undtagen for dem,
 hvis taabelige Stolthed oprøres ved den Tanke, at Syn-
 dere enten maae uforstydte benaades, eller uundgaaelig for-
 dømmes, en Tanke, jeg dog mener er saa stærkt philoso-
 fisk rigtig og bevislig, som nogen det kan være.

Leke. Dog vel kun, naar man vil indrømme jer,
 at Synd er Andet end en nødvendig Følge af Sandfælg-
 hedens Overtøgt over Fornuften?

Præsten. Nei, det forstaaer sig selv; kan du bevise,
 at Gud er i Grunden den eneste Synder, som han nød-
 vendig maatte være, naar han havde skabt os saaledes,
 at vi nødvendig maatte synde, da er det naturligvis ikke
 os, men ham, der trænger til Synds Forladelse, og da er
 Christendommen afvejslig; men da Gud nu kun er hvad
 der strider mod Guds Vilde, og Gud umuelig kan fristes
 til at stride mod sig selv, eller tage for godt hvad der
 strider mod Hans Vilde, saa turde den Paastand være en
 Emule latterlig, og gif i Grunden ud paa, at Gud var
 en Djævel, og Himmerig et Helvede, hvor den indvoortes
 Strid, som er vor Plage, ret egentlig havde hjemme.
 Desuden har du dog vel ikke allerede glemt, hvad jeg for
 aarefede om Uforeneligheden af Sandhed og Logn, der
 skaber det kundløse Svælg mellem Gode og Døde, eller træ-

